

แยเหเนื่อ

ลักษณะ : ขนาดวัดจากปลายปากถึงกัน 63–74 มม. หางยาว 170–196 มม. (เฉพาะตัวที่จับได้จากการสำรวจ) ขนาดใหญ่ หัวโต ลำตัวแบนราบแผ่กว้างออกตอนกลางตัวก่อนไปทางหาง หางหนาและยาวกว่าความยาวหัวและลำตัว ขาทั้งสองคู่ลำสั้นและมีนิ้วยาวเรียวและมีเล็บคม หัวและลำตัวเรียบไม่มีหนาม เกสัดมีขนาดเล็กละเอียดและมีสันบนเกสัด ใต้คอมีแผ่นหนังพับขวางอยู่เห็นได้ชัด แผ่นหูใหญ่ ใต้โคนขามีเกสัดขนาดใหญ่เรียงเป็นแถวตามยาว แต่ละเกสัดมีรูหนึ่งรู

ลำตัวสีออกเทาเข้ม หรือเทาออกเขียวทางด้านข้าง สีข้างสีเหลืองสดคล้าย ใต้ท้องสีออกเหลือง บนแผ่นหลังมีจุดกลมๆ สีจางไม่ชัดเจนทั่วไป หัวสีคล้ำเกือบดำ หางสีออกเทา ขาทั้งสองคู่มีสีออกเทาอ่อนๆ

เขตแพร่กระจาย : มีเขตแพร่กระจายตั้งแต่จีนตอนใต้ เกาะไหหลำ พม่า ไทยด้านทิศตะวันตก ทิศเหนือและทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เวียดนาม ลาว และกัมพูชา

ในเขตป่าสะแกราชพบเฉพาะในป่าเต็งรัง ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน บุตรอาศัยอยู่ตามแนวกันไฟทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของสถานีใกล้สันพะยอม ทุกตัวที่พบเป็นแฮ้วยรุ่น ภายหลังทราบว่าเป็นลูกแยที่หัวหน้าสถานีวิจัยซื้อมาจากภายนอก แล้วนำมาปล่อยในบริเวณดังกล่าว

ที่อยู่อาศัย : พบอาศัยอยู่เฉพาะในป่าเต็งรัง บนเส้นทางลูกรังและแนวกันไฟ บุตรอยู่บนดินลูกรังทั้งบนถนนโล่งๆ และริมถนนห่างออกไปราว 1 ม. จากข้างถนน รูที่ขุดมีขนาดกว้าง 25–30 มม. รูปรี่ค่อนข้างกลม มีขุขะเอียดอยู่บริเวณปากรู จุดที่พบบ่อยที่สุดคือ แนวกันไฟลงมาจากสันพะยอม และทางเดินที่แยกจากถนนลาดยางเข้าสู่ป่าเต็งรัง

อุปนิสัย : ออกหากินบนพื้นดินในเวลาแดจิด ตั้งแต่ 10:00 น. เป็นต้นไป โดยวิ่งไปมารอบบริเวณที่ตั้งของรู และคอยไล่ตัวอื่นที่พยายามจะเข้ามาใกล้รูของแต่ละตัว หากมีฟ้าครึ้มหรือฝนตกจะกลับลงไปอยู่ในรู แล้วคุ้ยดินอุดภายในปากรู เวลาถูกรบกวนจะวิ่งลงรูให้เร็วที่สุด บางครั้งพบว่ามีการลงรูผิด ไปเขารูตัวอื่นๆ ก็จะถูกไล่ให้วิ่งหนีต่อไป เวลาวิ่งหนีจะวิ่งไปสักระยะหนึ่งราว 7–8 ม. แล้วหยุดนิ่ง หันมามองด้านหลังผ่านทางหัวไหล่ว่า ยังมีศัตรูติดตามอยู่หรือไม่ แล้วจึงวิ่งต่อไปจนถึงรูอาศัย บางตัววิ่งหนีหลบไปในกอหญ้าริมทางก็มี รูที่อาศัยพบว่ามันขุดเพียงรูเดียว ไม่มีรูฉุกเฉินเหมือนแยที่โตเต็มที่แล้ว อาหารได้แก่ แมลงขนาดเล็ก เช่น มด ปลวก แมลงสาบ ค้างคาวที่อยู่ที่อยู่ในบริเวณที่อาศัย จะวิ่งไล่จับทั้งบนพื้นดินและกระโดดจับจากต้นหญ้าสูงจากพื้นดิน

สถานภาพ : เชื่อว่าน่าจะหมดไปจากบริเวณป่าสะแกราชแล้ว ปัจจุบันเหลือเพียงลูกแยที่ซื้อมาจากภายนอก บริเวณ นำเอามาปล่อยให้อาศัยอยู่ในบริเวณ จึงมีความต้องการ

ในการจัดการดูแลและนำกลับเข้ามาเพื่อให้ควบคุมสมดุลของระบบนิเวศป่าเต็งรังเช่นเดิม

แ่เห่นื่อ
(ชื่่อื่น : แ่)

Northern Butterfly Lizard

Leiolepis reevesii (Gray, 1831)

Agamidae

Squamata